

עפ"ת (חיפה) 9241-08-24 - לאפי ג'וזין נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 9241-08-24 ג'וזין נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 134676/2019

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

המערער לאפי ג'וזין
ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו

(כב' השופט הבכיר י' בכר) בפל"א 5887-04-19

(הערעור התקבל)

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בשורה של עבירות הנוגעות לנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח, וזאת בשלושה תיקים שצורפו.

ביום 10.9.23 נגזר דינו בפעם הראשונה (להלן - "גזר הדין הראשון"), כאשר בין יתר העונשים, בית המשפט האריך מאסר מותנה והטיל פסילה בת 36 חודשים (פסילה חדשה בת 33 חודשים והפעלת פסילה מותנית של 3 חודשים במצטבר), בניכוי תקופת פסילתו של המערער עד תום ההליכים. בית המשפט הוסיף כי למערער אין רישיון נהיגה תקף להפקדה.

לצד עונשים אלה, הוטלו על המערער פסילה על תנאי, צו מבחן, הפעלת התחייבות כספית וכן עונש נוסף של שירות לתועלת הציבור.

ערעור המדינה על גזר דין זה, במסגרתו נטען כי בית המשפט לא היה מוסמך להאריך את המאסר המותנה שהוטל על המערער, שכן הוא הורשע ביותר מעבירה אחת, התקבל על ידי בית משפט זה

(עפ"ת 32996-10-23, כב' השופט א' סלאמה). גזר הדין הראשון בוטל ובית המשפט הורה על החזרת הדיון לבית המשפט קמא לשמיעת השלמת טיעונים לעונש ומתן גזר דין חדש "בהתאם לשיקול דעתו ולפי מיטב שפיטתו" של בית המשפט קמא.

בהתאם לפסק דין זה, שמע בית המשפט קמא שוב את הצדדים וגזר את דינו של המערער מחדש (16.7.24, להלן - "גזר הדין החדש").

בגזר הדין החדש, הוא גזר הדין נשוא הערעור הנוכחי, גזר בית המשפט על המערער חודש מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה בן 5 חודשים במצטבר, וכן הטיל צו שירות לתועלת הציבור. על כך הוסיף בית המשפט פסילת רישיון בפועל, צו מבחן וקנס.

מעבר לכך, קבע בית המשפט כי פסילת המערער למשך 36 חודשים שנגזרה כאמור, תחל ממועד אישור הפקדת הרישיון, קרי, 10.9.23.

בערעור ההגנה על גזר דין זה, טוען ב"כ המערער כי שגה בית המשפט בהטילו שירות לתועלת הציבור בנוסף לעונש המאסר, בניגוד לסעיף 71א' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מעבר לכך, טוען ב"כ המערער כי היה על בית המשפט קמא להותיר על כנה את קביעתו מגזר הדין הראשון לפיה עונש הפסילה עד לתום ההליכים, תנוכה מעונש הפסילה בפועל.

הסנגור מנמק את הטענה האמורה בשתיים. ראשית, נטען כי ערעור המדינה על גזר הדין הראשון הצטמצם לאי הפעלת המאסר המותנה. בנסיבות אלה, לא היה ראוי שבית המשפט קמא ישנה מהוראותיו בנוגע לפסילה בגזר הדין החדש. שנית, הוטעם כי המערער שהה כ-3 שבועות במעצר בית, ולאחר מכן בפסילה עד תום ההליכים ארוכה, כאשר הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף וראוי היה לנכות תקופה זו מהפסילה בפועל.

ב"כ המשיבה אינו מתנגד לקבלת הערעור בנוגע להטלת שירות לתועלת הציבור במקביל למאסר. עם כן, לטעמו, מן הראוי היה להחזיר את העניין לבית המשפט קמא על מנת שזה יבהיר את כוונותיו.

באשר לפסילה, טוען ב"כ המשיבה כי בית המשפט קמא נהג כדיון. משבוטל גזר הדין המקורי, מוסמך היה בית המשפט להטיל על המערער כל עונש פסילה אותו ראה לנכון. יתרה מזו, גם במישור המהותי, ראוי היה שלא להפחית את תקופת הפסילה עד לתום ההליכים במקרה זה. בעניין זה נטען כי משלא הפקיד המערער את רישיונו או הגיש תצהיר חלופי, אין מקום לניכוי הפסילה עד תום ההליכים. על כך מוסיף התובע כי בכל מקרה תקופת מעצר הבית אינה צריכה להימנות כחלק מהפסילה.

סעיף 71א' לחוק העונשין, המסמיך את בית המשפט לחייב אדם בצו שירות לתועלת הציבור, קובע כי בית המשפט רשאי לעשות כן אם "הרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל" (ההדגשה אינה במקור).

לאור האמור ומשגזר בית המשפט קמא על המערער מאסר בפועל, לא היה מוסמך להטיל בנוסף צו שירות לתועלת הציבור.

לאור זאת, יש לקבל את ערעור הסנגוריה בעניין זה ולבטל רכיב זה בגזר דינו של בית המשפט קמא.

באשר לפסילה, דעתי שונה מזו של הסנגור.

ראשית, במישור הסמכות, משבוטל גזר דינו של בית המשפט קמא על ידי ערכאת הערעור, אין ספק כי חופשי היה בית משפט קמא לשוב ולקבוע פסילה בפועל כפי שקבע ואף לקבוע את מועד תחילתה של פסילה זו.

שנית, כבר בסמוך למתן גזר הדין הראשון, משהובאה לידיעת בית המשפט העובדה כי המערער לא הפקיד רישיון נהיגה, תיקן בית המשפט את גזר הדין וקבע כי הפסילה תהיה ל- 36 חודשים ללא ניכוי כלל וזאת מיום 10.9.23.

אמנם המערער אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, אך אין הדבר פטר אותו מהגשת תצהיר חלף רישיון נהיגה.

בנסיבות אלה, נראה כי בית המשפט קמא קבע את התאריך הנכון לתחילת מרוץ הפסילה, מועד אישור ההפקדה 10.9.23.

מסקנה זו נכונה במיוחד לאור עברו של המערער ומהות הרשעותיו, המצדיקים תגובה עונשית הולמת, הכוללת גם פסילת רישיון משמעותית.

העולה מן המקובץ כי, אני מקבל את ערעור הסנגוריה ומבטל את חיובו של המערער בשירות לתועלת הציבור.

יתר העונשים שנגזרו על ידי בית המשפט קמא, יוותרו על כנם.

ניתן היום, כ"ט אב תשפ"ד, 02 ספטמבר 2024, בפומבי, ובמעמד המערער ובא כחו.